

dende Lov, som siger, at Hvervet som Kommunalbestyrelsesmedlem eller Sogneraadsformand er et borgerligt Ombud, man ikke kan unddrage sig indenfor visse Tidsgrænser. Det, som Lovforslaget føjer til, er da kun dette, at under de nuværende unormale Forhold vil den Frist, som er fastsat i Loven, blive noget udvidet. Jeg vilde meget nødig se denne Bestemmelse slettet. Det vilde forekomme mig at være Udtryk for en Slaphed i Følelsen overfor den Alvor, Stillingen kræver af os alle sammen. Det, som Bestemmelsen søger at indskærpe, er, at der for Tiden er en borgerlig Værnepligt for alle — det er slet ikke andet — til at paatage sig det Hverv, man kaldes til ved Medborgeres eller andres Tillid, og det forekommer mig højst urimeligt paa dette lille Omraade at ville gaa imod en Indskærpelse af, hvor alvorlig Situationen er. Jeg haaber, at man herefter ikke vil opretholde Modstanden.

Med Hensyn til de øvrige Bestemmelser er der givet Tilslutning fra alle Sider, fra Venstres og det konservative Folkepartis Side med en lille Reservation overfor 2det Stykke af § 2. Jeg skal herom bemærke, at det er givet, at denne Bestemmelse vedrørende Statskassens Refusion er af ganske midlertidig Art, knyttet til de ekstraordinære Forhold i Aar, hvor særlige Statsopgaver er paalagte Kommunalbestyrelserne. Jeg havde ogsaa det Indtryk, at det ærede Medlem, der talte paa de to Partiers Vegne, mente, at under de særlige Forhold i Aar kunde dette accepteres.

Jeg vidste ikke, at det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) vilde fremdrage Spørgsmaalet om Fordelingen af den halve Million Kroner, og har derfor ikke haft Anledning til at undersøge, hvorledes Sagen staar nu. Saa vidt jeg forstod, ønskede det ærede Medlem et Tilsagn om, at naar Arbejdet var sluttet, skulde Resultatet forelægges Rigsdagen, og at de Konsekvenser, som det tidligere er blevet erklæret vilde blive Følgen, ogsaa bliver taget med Hensyn til eventuel Fremsættelse af Lovforslag. Dette skal selvfølgelig ske. Det er ikke saaledes, at jeg bestemmer over Arbejdet i Statistisk Departement — dels ligger dette under den vedkommende Ledelse, dels hører Statistisk Departement formelt under et andet Ministerium. Det ærede Medlem vil vide, at Statistisk Departement er spændt ganske overordentlig haardt for med Hensyn til Arbejde, idet den ene betydningfulde og vigtige Opgave efter den

anden lægges over paa det. Forholdet er formodentlig det, at der er en særlig kyn- dig, som beskæftiger sig med Udregningen — der er jo visse Vanskeligheder ved denne Fordeling —, og maaske er hans Arbejds- kraft saa blevet paakrævet paa andre Om- raader. Jeg tror dog, at ogsaa det ærede Medlem har det Indtryk, at Sagen er sin Afslutning nær.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) fremdrog Spørgsmaalet om Skatterestancer baade i Tilknytning til, hvad det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) havde fremført — i saa Henseende skal jeg henholde mig til, hvad jeg udtalte ved Lovforslagets Fremsættelse —, og angaaende det berettede i, at Vælgere bliver strøget af Listen paa Grund af Skatterestance. Det ærede Medlem anførte, at der fra forskellige Provins- byer var fremkommet Meddelelser, som tydede paa, at ganske overordentlig mange Vælgere vil blive slettet i Aar paa Grund af Skatterestancer — f. Eks. foreligger der en Meddelelse fra Odense om, at det der drejer sig om en Syvende- del af det samlede Vælgertal. Hele dette Forhold er jo ejendommeligt. Jeg har nu ikke som Indenrigsminister haft Lejlighed til at beskæftige mig særlig med disse For- hold, men i sin Tid var jeg som Borger- repræsentant og Valgbestyrelsesformand i Berøring med dette Spørgsmaal i hvert Fald for Hovedstadens Vedkommende, og jeg kan oplyse, at man her i Byen har prakti- seret Lovens Bestemmelser saaledes — og det var i Overensstemmelse med det da siddende Ministerium —, at Skatterestancer kunde komme til at afgive Stemme, saa- fremt de ganske kort før Valgdagen klarede deres resterende Skat. Naar den officielt berigtigede Valgliste fremkommer, stryges jo Skatterestancerne, men ved Efterbetaling tages de op paa Listen igen, og der gives dem Adgang til at stemme; hvis en Mand kom til Valgbestyrelsen — selv om det skete paa selve Valgdagen — og præsenterede sin Skattebillet med den Paategning, at Skatten var betalt inden en nærmere angiven Dato, fik han Lov til at afgive sin Stemme. Denne Praksis følger man, fordi det, naar det i Valgløven fastsættes som Betingelse, at man skal have betalt sin Skat, er vanskeligt at for- staa, at en Vælger skal hindres i at komme til at afgive sin Stemme, naar han faktisk inden Valget har opfyldt denne sin Pligt. Det er mig bekendt, at der den 6te Marts vil blive holdt et sidste Møde angaaende denne Sag, saaledes at de, der har betalt